

Til lovforslag nr. L 37. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 2005)

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Handlepligt ved uenighed, mellemkommunal refusion ved passivitet, prisfastsættelse af mellemkommunal refusion, mellemkommunal refusion for plejevederlag, adgang til at indhente oplysninger i forbindelse med refusionspligten og behandling af praksisundersøgelse på møde)

(Lovforslag nr. L 37).

Dette lovforslag samler en række enkeltforslag med præcisering af ansvarsfordelingen mellem kommuner som tema.

Det er lovforslag, der alle udspringer af mit ansvar for løbende at sikre, at lovgivningen fungerer hensigtsmæssigt og rimeligt.

Det er i denne sammenhæng, at forslaget også indeholder en præcisering af det kommunalpolitisk og amtspolitiske ansvar for at følge op på klageinstansernes praksisundersøgelser på det sociale område.

Jeg skal herefter præsentere de enkelte elementer i forslaget.

Den sociale lovgivning bygger på et princip om, at der er én og kun én kommune, der har handlepligten i forhold til borgeren. Det har imidlertid vist sig, at kommunerne i længere perioder kan være uenige om, hvem der er borgers handlekommune, med den konsekvens, at borgeren ikke kan få den nødvendige hjælp. Om end det kun er sjældent, at kommunerne på denne måde forringer borgernes retssikkerhed, kan problemerne for den enkelte borger være uoverkueligt store. Derfor foreslås det, at det i lovgiv-

ningen fastsættes, hvem borgeren kan henvende sig til vedrørende ydelser efter den sociale lovgivning i de tilfælde, hvor to eller flere kommuner ikke kan blive enige om ansvaret.

Der er kommuner, som oplever, at tilflyttere med meget store sociale problemer, burde have fået hjælp langt tidligere end tilfældet er. Disse kommuner, der selv iværksætter den nødvendige hjælp, kan føle, at tilflytternes tidligere opholdskommuner, ved at forholde sig passivt i forhold til de sociale problemer, skubber problemerne – og udgifterne – videre til en anden kommune. Lovforslaget indeholder derfor en hjemmel til, at tidligere opholdskommuner, under visse betingelser, kan pålægges refusion, hvis de undlader at iværksætte de nødvendige foranstaltninger, eller hvis de bringer nødvendige foranstaltninger til ophør.

Retssikkerhedslovens grundprincip vedrørende kommunernes handle- og betalingsansvar går ud på, at det er borgers opholdskommune, der handler og betaler – også når borgeren opholder sig udenfor kommunegrænsen. Dette princip er dog brudt for så vidt angår hjemmehjælp under midlertidigt ophold i en anden kommune – den såkaldte sommerhusregel. I dette tilfælde er det den midlertidige kommune, der skal yde hjemmehjælpen. Det samme er for så vidt tilfældet med plejevederlag. Plejevederlag udbetales af den kommune, hvor plejen foregår. Med henblik på at følge princippet om at opholdskommunen betaler for ydelsen, indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at udgiften til plejevederlag, ligesom det gælder for udgiften til hjemmehjælp, afholdes af opholdskommunen.